

Da Ordningen som Helhed betragtet dels skal erstatte den Begrænsning af Kurs-svingningerne, som automatisk finder Sted under Guldmøntfoden, dels muliggøre Danmarks Tilknytning til Sterlingkredsen, og desuden baade have handels-politiske og beskæftigelsesfremmende Formaal, maa man være af den Formening — som det ogsaa fremgaar af det ovenfor anførte — at disse forskellige Formaal kun kan naaes, naar Ordningen bevares i den Helhed, hvori den er tænkt, og i øvrigt faar den fornødne Tid til at virke. Nationalbankens Direktion maa derfor — som den allerede gjorde det i Skrivelse af 15. Marts d. A. — meget alvorligt advare imod, at man, forinden man har opnaaet de Resultater af den trufne Ordning, som Loven tilsigter, sprænger Ordningen ved at borttage et eller flere af dens naturlige Led, og man maa derfor fraraade, at den nuværende Fremgangsmaade ved Fastsættelse af Valutanoteringen og de gældende Bestemmelser om Aflevering af den fremmede Valuta ændres ved Lovens eventuelle Fornyelse.

Skulde Valutaordningen blive givet fri, har Nationalbanken kun meget ringe Mulighed for at beherske Kronens Værdi. Man har nemlig ikke den tilstrækkelig store Beholdning af fremmed Valuta til at kunne hindre tilfældige Svingninger og har i Øjeblikket næppe nogen Mulighed for gennem Laan at skaffe sig en saadan Valutabeholdning, og man kan under de foreliggende Forhold ikke anse det for forsvarligt at forringe Bankens forhaandenværende Guldbeholdning. Tilbage bliver derfor alene Kreditpolitikken, men dels vil denne ikke have Virkning under panikagtige Bevægelser, dels kræves der længere Tid, forinden dens Virkninger viser sig. Desuden har en restriktiv Kreditpolitik sin Begrænsning derigennem, at den paa anden Maade medfører uoverkommelige Vanskeligheder for Erhvervslivet, og den vil utvivlsomt derfor fremkalde en saadan Modstand, at de Kreditrestriktioner, der vil være nødvendige til Beskyttelse af Valutaen, derved vil blive umuliggjort.

Nationalbanken i Kjøbenhavn.

Schrøder.

Rosenkrantz.

Einar Cohn.